

Arrest

nr. 302 600 van 29 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS *loco* advocaat M. LYS en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 10 november 2021.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 24 april 2023. Hij werd bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is en zijn advocate en voogd waren aanwezig.

1.3. Op 17 juli 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaarde een Afghaans staatsburger te zijn, Pashtoun van origine en geboren in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar. Toen je zeven jaar oud was, verhuisde je samen met je familie naar Kabul waar jullie in de Chara-e-Budkhak wijk woonden. Je werkte al ongeveer vijf jaar in een bakkerij en kwam slechts een keer per maand op bezoek bij je familie. Je zus A. volgde koranlessen in de plaatselijke madrassa. Een jongen zag je zus en wilde met haar huwen. Vervolgens kwamen zijn familieleden bij je vader langs om je zus ten huwelijk te vragen. Je vader zei dat hij hier niet mee kon instemmen omdat je zus al van vroeger beloofd was aan je neef H.. Je maternale oom, Y., waarschuwde je vader ook dat deze familie banden had met de taliban. De familie van de jongen kwam vervolgens nog een keer langs om je zus ten huwelijk te vragen, maar je vader weigerde opnieuw. Toen je op een dag thuis bij je familie was, vielen familieleden van die jongen jullie huis binnen. Ze sloegen jou en staken je broer Q.A. in zijn rug met een mes. Ze braken ook de hand van je neef H. die op bezoek was. Daarna gingen ze weg. Enkele dagen later kwamen ze terug. Ze dreigden ermee om iemand anders van de familie mee te nemen als je vader niet zou instemmen met het huwelijk. Daarop besloot je vader dat je het land moest verlaten. Hij regelde je reis. Je vertrok vervolgens onder begeleiding van een smokkelaar met de wagen naar Pakistan. Van daaruit reisde je via Iran verder naar Turkije waar je de grens met Bulgarije overstak. Via Servië, Hongarije, enkele onbekende landen, Italië en Frankrijk reisde je vervolgens verder naar België. Je kwam hier ongeveer drie of vier maanden na je vertrek uit Afghanistan aan op 9 november 2021 en diende op 10 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Na je vertrek verhuisde je familie naar de wijk Kart-e-Naw. De familieleden van de jongen die met je zus wilde huwen zijn nog enkele keren naar jullie oude huis gekomen. Ze hebben je vader ook verschillende keren telefonisch bedreigd.

Ter staving van je verzoek legde je de volgende documenten voor: kopieën van de taskara's van je vader en je zus A., kopieën van medische documenten van je broer Q.A., verschillende afgedrukte foto's waarop je te zien bent samen met je gezinsleden en met vrienden in Afghanistan, twee brieven van leerkrachten van je school, enkele afgedrukte e-mails aangaande je aanvraag om een werkstage te doen in een bakkerij, een aanbevelingsbrief met je CV voor deze stage en enkele afgedrukte foto's en documenten van je volleybalclub.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Je verklaarde dat je in geval van terugkeer naar Afghanistan vervolging vreest vanwege de familieleden van de jongen die met je zus wilde huwen. Deze familieleden hebben banden met de taliban. Ze dreigden ermee om iemand van jullie gezin te ontvoeren als je vader bleef weigeren om in te stemmen met het huwelijk (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 7, 8, 9, 10).

Er dient echter te worden vastgesteld dat je er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Vooreerst legde je onaannemelijk vage, incoherente en weinig overtuigende verklaringen af met betrekking tot de identiteit van de jongen die met je zus wilde huwen en van zijn familieleden die jullie bedreigden omdat je vader niet wilde instemmen met het huwelijk. In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde je dat je hun

namen niet eens kende (zie vragenlijst Commissariaatgeneraal, vraag nr. 3.5). Tijdens je persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde je dan weer wel de naam van de oudere broer van die jongen te kennen, namelijk R.. Je gaf aan dat je zijn naam drie of vier maanden geleden van je broer Q.A. vernomen hebt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaatgeneraal d.d. 24/04/2023, p. 9). Ofschoon je weliswaar nog erg jong was op het moment van je vertrek uit Afghanistan en je slechts één keer per maand bij je familie op bezoek kwam, is het bijgevolg aannemelijk dat je toen niet op de hoogte was van elk detail met betrekking tot de vervolgingsproblemen van je familie. Momenteel ben je echter zeventien jaar oud en kan redelijkerwijs verwacht worden dat je dan beter op de hoogte zou zijn van elementen die aan de kern van je vervolgingsrelaas raken, met name de identiteit van de personen die je familie bedreigen en voor wie je zelf ook een ernstige vervolgingsvrees koestert in geval van terugkeer naar Afghanistan. Uit je verklaringen blijkt toch dat je sinds je aankomst in België nog regelmatig contact hebt met je ouders en ook met je broer Q.A. in Afghanistan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaatgeneraal d.d. 24/04/2023, p. 4, 5). Je verklaring dat je broer Q.A. enkel de naam van de oudere broer van die jongen kende, omdat deze persoon samen met zijn vrouw naar jullie huis kwam om je zus ten huwelijk te vragen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 9), is ook weinig aannemelijk. Indien je broer, die volgens je verklaringen wegens zijn ziekte altijd thuis was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 10), telkens aanwezig was bij de verschillende keren dat die familieleden je zus ten huwelijk kwamen vragen, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij dan toch zeker de naam van de jongen zelf, die met je zus wilde huwen, zou kennen. Bovendien verklaarde je op een ander moment tijdens je persoonlijk onderhoud nog dat iedereen in jullie wijk deze familie kende en dat je maternale oom veel kennissen in de wijk had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 9), waardoor het ook niet moeilijk kan zijn om de naam van de betrokken jongen te achterhalen. Bij de door je voogd aan het Commissariaat-generaal per e-mail overgemaakte opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud, voegde je weliswaar toe dat je na het persoonlijk onderhoud van je broer Q.A. alsnog vernomen hebt dat de naam van de jongen die met je zus wilde huwen S. is (zie opmerkingen bij notities persoonlijk onderhoud, e-mail d.d. 17/05/2023). Het is echter niet geloofwaardig te noemen dat je tijdens je persoonlijk onderhoud nog uitdrukkelijk verklaarde dat je broer de naam van die jongen niet kende (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaatgeneraal d.d. 24/04/2023, p. 9) en dat hij je na het onderhoud dan opeens wel de naam zou meegedeeld hebben. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van je verklaringen bijgevolg al ernstig.

Voorts legde je incoherente en weinig aannemelijke verklaringen af aangaande het verdere verloop van de vervolgingsproblemen van je familie na je vertrek uit Afghanistan. In de vragenlijst van het Commissariaatgeneraal gaf je aan dat je geen enkele informatie had over het verdere verloop van hun vervolgingsproblemen (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Tijdens je persoonlijk onderhoud op het Commissariaatgeneraal wist je daarentegen wel dat de familieleden van de jongen die met je zus wilde huwen na de verhuis van je familie verschillende keren naar hun oude huis kwamen op zoek naar hen. Je verklaarde nog dat je vader ook enkele keren telefonisch bedreigd werd door hen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 7, 8). Toen je vervolgens op deze incoherentie gewezen werd, beweerde je dat je op het moment van je verklaringen in de vragenlijst nog geen informatie had over het verdere verloop van de problemen van je familie (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 10). Deze verklaringen zijn echter niet geloofwaardig te noemen. In de vragenlijst wist je namelijk toch wel al dat je familie verhuisd was naar de wijk Kart-e-Naw (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Je verklaarde tijdens je persoonlijk onderhoud ook dat je familie naar deze wijk verhuisd was na je aankomst in België (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 8). Voorts stelde je dat je vanaf je aankomst in België regelmatig contact had met je familie in Afghanistan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaatgeneraal d.d. 24/04/2023, p. 10). De vragenlijst van het Commissariaat-generaal werd ingevuld op 19/04/2022, dus ruim vijf maanden na je aankomst in België op 09/11/2021. Bijgevolg is het weinig aannemelijk te noemen dat je op dat moment dan werkelijk nog helemaal niets vernomen zou hebben over het verdere verloop van de vervolgingsproblemen van je familie.

Tenslotte komen je verklaringen aangaande de vervolging van je familieleden na je vertrek uit Afghanistan op zich ook niet erg overtuigend over. Uit je verklaringen blijkt namelijk dat jullie vervolgers aanvankelijk op een doorgedreven en brutale manier te werk gingen om je familie terug te vinden. Zo kwamen ze verschillende keren naar jullie oude huis op zoek naar je familie. Ze bedreigden en intimideerden ook jullie buurman om informatie over je familie te verkrijgen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 7, 8). In contrast met deze werkwijze van jullie vervolgers, verklaarde je dat je familie ondertussen al ongeveer een jaar in een andere wijk woont. Je gaf aan dat het momenteel goed gaat met je familie (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 5). Uit

je verklaringen blijkt ook dat je vader, ondanks zijn vrees voor zijn vervolgers, weliswaar niet dagelijks maar toch soms wel naar zijn winkel gaat die zich in nog ergens anders in Kabul bevindt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 5, 6, 10). Je verklaarde ook dat het ondertussen al zes maanden geleden is dat je vader de laatste keer telefonisch bedreigd werd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 11). Je beweerde vervolgens weliswaar dat je niet weet of je vader daarna ook nog bedreigd werd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 11), maar gezien je eerdere verklaringen dat je maandelijks contact hebt met je ouders (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 5), kan maar weinig geloof gehecht worden aan je bewering dat je dit dan niet zou weten. Zeker gezien de taliban na je vertrek de macht in Afghanistan heeft overgenomen en jullie vervolgers toch banden met de taliban hebben, is het dan ook uiterst merkwaardig te noemen dat ze je familie nu verder gewoon ongemoeid zouden laten.

De door jou voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopieën van de taskara's van je vader en je zus, de medische documenten van je broer Q.A. en de verschillende afgedrukte foto's waarop je te zien bent met je gezinsleden en met vrienden in Afghanistan brengen geen informatie aan die je beweerde vervolgingsfeiten kunnen staven.

Wat betreft de overige door jouw voogd overgemaakte opmerkingen aan het Commissariaat-generaal na je persoonlijk onderhoud (zie e-mail d.d. 17/05/2023), kan worden vastgesteld dat ze loutere toevoegingen of verduidelijkingen bij verschillende van de door jou gedane verklaringen betreffen die evenwel niet vermogen om bovenstaande argumentatie in positieve zin te wijzigen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar

de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter

door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve

landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu

[I Citry Mazar Shari](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar je land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Je gaf weliswaar aan dat je hier in België naar school gaat, de taal leert, volleybal speelt in een Belgische club en ook andere sporten beoefent, al enkele Belgische vrienden hebt en dat je binnenkort een werkstage zal beginnen in een bakkerij (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 2, 4). Je voogd merkte in verband hiermee nog op dat je het volgens je leerkrachten erg goed doet op school (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 11). Ter staving van je leven en integratie in België legde je twee brieven van leerkrachten van je school voor, enkele afgedrukte e-mails aangaande je aanvraag om een werkstage te doen in een bakkerij, een aanbevelingsbrief met je CV voor deze stage, enkele afgedrukte foto's en andere documenten van je volleybalclub. Je verklaarde dat je mentaliteit door hier te leven een beetje aan het veranderen is en dat je om die reden ook niet meer wil of kan terugkeren naar Afghanistan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 8). Toen je vervolgens gevraagd werd waarom je je dan niet meer zou willen of kunnen aanpassen aan de in Afghanistan heersende wetten en gebruiken, gaf je slechts aan dat er daar geen vrijheid is, dat je er niet kan doen wat je zelf wil en moet doen wat de taliban willen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 8, 9). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in

Afghanistan geldende regels betreffen. Je toonde op geen enkele manier aan dat je levensstijl en je activiteiten in België deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor je identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je deze opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl en activiteiten een uiting zijn van je politieke of religieuze overtuiging. Je bent er ook niet in geslaagd aan te tonen dat je hierdoor dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en je leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot zestienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien verklaarde je dat je in Afghanistan al ongeveer vijf jaar in een bakkerij werkte (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 6). Je hebt ook nog regelmatig contact met je ouders in Afghanistan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 5). Je gaf ook aan hier in België nog altijd volgens het islamitisch geloof te leven (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/04/2023, p. 2). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/1 §§ 3 en 4 van de Vreemdelingenwet, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, artikel 3 van het EVRM, artikelen 2 en 3 van het Anti-Folterverdrag, de artikelen 6 en 7 van het IVBPR en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker gaat eerst in op het voortdurend gebrek aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie over de huidige situatie. Hij stelt dat in de bestreden beslissing onvoldoende rekening werd gehouden met alle relevante feiten en landeninformatie en dat de verwerende partij onvoldoende actief heeft bijgedragen tot het verzamelen van complete, relevante, actuele en accurate informatie in verband met de huidige situatie in Afghanistan op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen en onvoldoende rekening heeft gehouden met het feit dat er een acuut gebrek is aan dergelijke informatie. Hij verwijst naar de recente UNHCR “Guidance Note” aangaande internationale beschermingsnoden van Afghanen van februari 2023 dat in grote lijnen zijn eerdere “Guidance Note” van februari 2022 bevestigt en waarin UNHCR wijst op het gebrek aan volledige en verifieerbare informatie waardoor het nog steeds niet mogelijk is alomvattende richtlijnen te geven. UNHCR roept de state op terughoudend te zijn daaraan negatieve conclusies te verbinden aangaande het bestaan van een gegronde vervolgingsvrees bij gevluchte Afghanen. Verzoeker stelt dat verwerende partij de bijzondere gezaghebbende waarde van UNHCR-adviezen miskent zonder afdoende te motiveren waarom ze ervan afwijkt en dat, waar zij zich wel baseert op de EUAA update van januari 2023, het belangrijk is dat EU AA daarin wijst op het feit dat de omvang en impact van de veranderingen in Afghanistan nog steeds niet voldoende duidelijk is. Verzoeker wijst in dit verband ook op de uitvoerige analyse van 16 juni 2022 door NANSEN over het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en EUAA door de commissaris-generaal en stelt dat in bepaalde situaties en ten aanzien van specifieke thema’s het nog steeds niet duidelijk is of er met zekerheid kan vastgesteld worden dat er geen nood aan internationale bescherming is, en dat in dit omstandigheden het voordeel van de twijfel dient te worden toegepast volgens het UNHCR.

Over de beoordeling van het vluchtrelaas door de commissaris-generaal meent verzoeker dat de beslissing niet berust op een correcte toepassing van de wettelijke bepalingen. Inzake de geloofwaardigheid volhardt verzoeker in zijn verklaringen en stelt dat de commissaris-generaal haar beoordelingsbevoegdheid op een al te subjectieve manier heeft uitgeoefend en de elementen waarover onduidelijkheid bestaat eenzijdig negatief heeft geïnterpreteerd. Zij heeft miskend dat verzoeker wel degelijk zijn deel van de bewijslast heeft voldaan en nagelaten de objectieve elementen in het dossier voldoende gewicht te geven waardoor zij haar deel van de bewijslast niet op afdoende wijze heeft ingelost. Verzoeker verzet zich tegen de motivering dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas omdat hij niet aannemelijk zou hebben kunnen maken dat hij een gegronde vervolgingsvrees loopt omdat hij de naam van de jongen die met zijn zus wilde huwen niet kan noemen en hij onvoldoende actuele informatie heeft over ernstige vervolgingsproblemen van zijn familie. Hij meent dat er grondige tekortkomingen in het geloofwaardigheidsonderzoek en de invulling van de gedeelde bewijslast van de commissaris-generaal en de invulling van de gedeelde bewijslast van de commissaris-generaal. Hij benadrukt vooreerst dat er een aantal elementen uit het relaas van verzoeker onbetwist zijn en tegelijk volstaan om de beoordeling van de gegrondheid van de vrees erop te baseren. De commissaris-generaal erkent immers nadrukkelijk dat verzoeker minderjarig en behoorlijk jong was zowel op het moment van de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot zijn vertrek en zijn effectieve vertrek als tijdens zijn vlucht naar België en op het moment van de afgelegde verklaringen in het kader van de asielprocedure en van de bestreden beslissing. Verzoeker was slechts 15 jaar oud toen hij Afghanistan verliet en is inmiddels nog steeds maar 17 jaar oud. De commissaris-generaal beweert dan wel rekening te hebben gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en maturiteit maar verzaakt er vervolgens aan om deze onbetwistbare elementen het vereiste gewicht te verlenen bij de beoordeling van zijn geloofwaardigheid of minstens aan te geven hoe en in welke mate daar dan wel rekening met gehouden zou zijn. Het volstaat niet om de kwetsbaarheid vast te stellen en gepaste bijzondere procedurele maatregelen toe te passen, deze kwetsbaarheid moet ook meegenomen worden in de beoordeling van het beschermingsverzoek. Zijn jonge leeftijd in combinatie met het alleen en onbegeleid afleggen van een onzeker en gevaarlijk maandenlang traject van Afghanistan naar België, kunnen een afdoende verklaring bieden voor onder meer eventuele onduidelijkheden, tegenstrijdigheden en andere onaannemelijkheden. Hij wijst vervolgens op een aantal tekorten in het geloofwaardigheidsonderzoek en de gedeelde bewijslast van de commissaris-generaal. Wat betreft de door de commissaris-generaal verwachte kennis van verzoeker van de naam van de jongen met wie zijn zus zou willen huwen en de problemen die zijn familie onderging na zijn vertrek houdt de commissaris-generaal onvoldoende rekening met zijn erg jonge leeftijd maar ook met de mogelijke afwegingen die ouders en volwassen familieleden maken bij de beslissing om deze of gene informatie als dan niet te delen of achter te houden met jonge minderjarige familieleden, zoals verzoeker die hun jongste kind is. Wat betreft de verwachte kennis aangaande de naam van de jongen die met zijn zus zou willen huwen en de vaststelling dat de verzoekers broer in eerste instantie enkel de naam van diens oudere broer kende en pas na verzoekers onderhoud ook de naam van de jongen zelf wist mee te delen, geldt ook dat de commissaris-generaal afdoende aantoonde in welk oorzakelijk of logisch verband die bevinding zou staan met de conclusie dat verzoekers verklaringen dan wel ongeloofwaardig moeten zijn.

Ook de vaststelling dat de commissaris-generaal slechts die twee veronderstelde gebreken in verzoekers kennis kan opwerpen om zijn geloofwaardigheid te betwisten volstaan om te concluderen dat de commissaris-generaal de op haar rustende motiveringsplicht heeft geschonden. Tenslotte heeft de bestreden beslissing nagelaten een wetsconform en beschermingsgericht geloofwaardigheidsonderzoek uit te voeren op maat van niet-begeleide minderjarigen.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven verwestering). Hij gaat uitvoerig in op recente arresten van de Raad en wijst op wetenschappelijk onderzoek waaruit blijkt dat de sociale en persoonlijkheidsontwikkeling inderdaad plaatsvindt tijdens de vormgevende adolescentie. Hij benadrukt dat hoe jonger men is, hoe moeilijker een eventuele re-integratie is en hoe langer men in het buitenland geweest is, hoe meer afstand men genomen heeft van de traditionele, conservatief-religieuze Afghaanse levensstijl en hoe moeilijker het in regel is om veranderingen in gedrag en uiterlijk te verbergen of te wijzigen en dus hoe waarschijnlijker het is dat men als verwesterd beschouwd zal worden. Dit is in het bijzonder het geval voor jongeren in hun tienerjaren, die door hun erg jonge leeftijd erg beïnvloedbaar zijn. Verzoeker meent de beoordeling of en in welke mate dit alles het geval is in hoofde van verzoeker tot de onderzoeksplicht behoort van de commissaris-generaal en dat dit niet concreet onderzocht is.

Inzake de individuele beoordeling betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal rekening moet houden met verzoekers jonge leeftijd, de duur van zijn verblijf buiten Afghanistan en in België tijdens zijn vormende jaren, hoe uiting werd gegeven aan het sociaal leven en of verzoeker naar school is gegaan, om vervolgens te besluiten of hij inderdaad bepaalde normen en waarden geïnternaliseerd heeft en hierdoor al dan niet als 'verwesterd' beschouwd moet worden conform de rechtspraak van de Raad.

Verzoeker acht de bewering van de commissaris-generaal dat verzoekers levensstijl en activiteiten in België niet dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat van hem niet zou mogen verlangd worden dat hij dit zou opgeven als hij hierdoor geloofwaardige problemen met derden zou riskeren en dat niet kan worden aangenomen dat hij zich niet meer zou kunnen of willen schikken naar de in Afghanistan geldende regels gratis en ook grotendeels irrelevant voor de beoordelingsgrond en -vrees. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal erkent dat hij in België naar school gaat, de taal leert, volleybal speelt in een Belgische club en ook andere sporten beoefent, al enkele Belgische vrienden heeft en binnenkort een werkstage zal beginnen in een bakkerij. De commissaris-generaal onderzoekt op geen enkele manier het gewijzigde denk- en maatschappijbeeld van verzoeker, zijn gevoelens, ideeën, opvattingen, overtuigingen en hoe die beïnvloed zijn door zijn verblijf als minderjarige in België gedurende meerdere jaren tijdens zijn vormende jaren. De commissaris-generaal beperkt zich tot het uitdrukken van een verwachting tegenover de verzoeker dat hij zich zal aanpassen maar dergelijke gedwongen aanpassing kan een inbreuk vormen op verzoekers fundamentele rechten zoals het recht op vrije meningsuiting, godsdienstvrijheid en dergelijke ook al houdt ze niet noodzakelijk een vervolging in. Daardoor wordt de kern van de vrees en van het asielrecht miskend, want de achterliggende gedachte van de door haar verwachte discretie of aanpassing, namelijk dat die erop gericht is een schending van andere rechten te vermijden die wel degelijk absoluut zijn, zoals de fysieke integriteit en het verbod op onmenselijke behandeling en dat deze schending wel degelijk vervolging of ernstige schade inhoudt. Van een asielzoeker verwachten dat hij zijn overtuigingen na terugkeer verborgen houdt miskent het onwettelijke karakter van de discretievereiste zoals het Hof van Justitie heeft bevestigd in zijn arrest van 5 september 2012. Verzoeker meent dat de tegenwerping van de commissaris-generaal ter zake irrelevant is voor de beoordeling van verzoekers toegeschreven verwestering. Verzoeker verwijst naar en citeert vervolgens uit recente arresten van de Raad.

Dat verzoeker geen concrete elementen aangebracht heeft waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou moeten vrezen, zoals in de beslissing wordt gesteld, is volgens verzoeker in flagrante tegenspraak met haar eigen, hierboven uiteengezette erkenning dat verzoeker wel degelijk aangaf dat er geen vrijheid is in Afghanistan en er moet doen wat de taliban willen. Van verzoeker kan ook niet verwacht worden dat hij dit zelf zou moeten inroepen gelet op de gewijzigde context in Afghanistan en de op de commissaris-generaal rustende verplichting om rekening te houden met alle relevante feiten en elementen. Er is een prospectieve beoordeling nodig en de commissaris-generaal was al op de hoogte van de rechtspraak van de Raad van 12 en 13 oktober 2022. Verzoeker merkt vervolgens op dat hij wel degelijk zelf concrete elementen heeft aangehaald tijdens het gehoor. Zo heeft hij *“meerdere brieven van leerkrachten en van de volleybalclub neergelegd, waaruit blijkt dat verzoeker geprezen wordt voor zijn inspanningen en behaalde resultaten, alsook stageaanvragen en een CV. Minstens blijkt hieruit zijn verregaande integratiewil en aanpassing aan Belgische waarden en overtuigingen. Verwerende partij kan bezwaarlijk beweren dat verzoeker enkel aan zijn aandragplicht en bewijslast voldaan zou hebben als hij zelf kan aantonen hoe het concept ‘verwestering’ precies op die concrete elementen toepasbaar zou zijn; dat behoort ontegensprekelijk tot de onderzoeks- en motiveringsplicht van verwerende partij zelf”*. Verder zijn er volgens verzoeker nog duidelijke objectieve risicobepalende elementen in hoofde van verzoeker aanwezig waardoor aangenomen kan worden dat hij niet alleen gepercipieerd zal worden als verwesterd maar ook dat hij niet meer in staat zal zijn om in geval van terugkeer naar Afghanistan het spel te spelen en zich niet meer conform de heersende ultraconservatieve islamitische geloofsleer zal kunnen of willen gedragen. Hij betoogt vervolgens: *“Ten eerste betwist verwerende partij niet dat verzoeker slechts 15 jaar oud was op het moment dat hij Afghanistan inmiddels meer dan twee jaar geleden verliet, en hij intussen sinds al bijna twee jaar onafgebroken in België verblijft en hij vandaag nog altijd maar 17 jaar oud is. Zijn lang verblijf buiten Afghanistan, en in België, betekent in ieder geval dat hij geen enkele recente ervaring heeft met de huidige, door de Taliban opgelegde regels die worden toegepast op basis van een uiterst strikte, ultraconservatieve interpretatie van de islam en toepassing van sociale, maatschappelijke en culturele voorschriften en gedragsregels. Bovendien is deze interpretatie nog steeds allerm minst duidelijk, worden de regels zeer willekeurig opgelegd en toegepast en zijn zij onderhevig aan enorme (rechts)onzekerheid (zie ook infra). Individuele rechten en vrijheden, die nochtans het uitgangspunt zijn geweest van het leven van verzoeker in Europa, zijn dan ook onbestaande en volledig illusoir geworden. Ten tweede impliceert de erg jonge leeftijd waarop verzoeker hier is toegekomen het lange verblijf van verzoeker in Europa een noodzakelijke aanpassing en deelname aan en integratie in de Belgische samenleving en het sociaal leven, tijdens een vormgevende periode in zijn leven. Bij de beoordeling van het eventuele risico dat een (al dan niet bewuste, al dan niet gepercipieerde) verwestering met zich mee kan brengen bij een terugkeer naar Afghanistan is het eveneens van belang rekening te houden met de omgeving waarin verzoeker opgroeide. In casu betwist verwerende partij niet dat dit het geval is voor verzoeker een conservatieve, rurale omgeving in Nangarhar was”*.

Rekening houdend met de aangehaalde elementen en specifieke context acht verzoeker het teregt en irrelevant dat de commissaris-generaal zich zonder meer van de standaardformulering bedient wanneer

“in één en dezelfde zin wordt – verkeerdelijk – wordt “vastgesteld dat u tot zestienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven” – hij was toen nog maar 15 jaar oud -, en daaraan toegevoegd dat daaruit “kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen”. Minstens doorstaat deze overweging in de bestreden beslissing de motiveringsplicht niet en dient ze op dit punt vernietigd te worden”.

Verzoeker besluit dat op basis van de uiteengezette elementen en risicobepalende omstandigheden, die cumulatief en in relatie met elkaar beoordeeld moeten worden, moet worden besloten dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke of religieuze overtuiging in geval van terugkeer naar Afghanistan, in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op het risico omwille van (toegeschreven) verwestering als gevolg van een verblijf in en terugkeer uit Europa. Hij houdt vooreerst een uitvoerig betoog over het problematische gebrek aan actuele, accurate, gedetailleerde informatie over de risico's als gevolg van een verblijf in en terugkeer uit Europa. Hij betoogt onder verwijzing naar onder meer de nota van NANSEN, *“Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer”* dat de gebruikte bronnen niet actueel zijn maar ook niet volledig en verwijzen naar secundaire bronnen terwijl primaire bronnen beschikbaar zijn. Inzake de gevolgen ingeval van terugkeer is onvoldoende informatie beschikbaar aangezien na de machtsovername nauwelijks of geen Afghanen gedwongen zijn teruggekeerd uit Westerse landen naar Afghanistan. In de EUAA informatie wordt ook gesteld dat er geen recente relevante informatie beschikbaar is over de toegang tot de operationele luchthavens in Afghanistan terwijl de taliban wel de weg tussen de luchthavens en Kaboel patrouilleren. Verzoeker verwijst zelf naar e-mails van 22 december 2022 van Afghanistan expert Thomas Ruttig waaruit blijkt dat er geen algemene conclusies kunnen getrokken worden met betrekking tot de vraag of een louter verblijf in Europa geen aanleiding zou geven tot vervolging (stuk 3) en een recente rapport van de Danish Refugee Council van 30 december 2022. Daarin zijn bijdragen van verschillende experts opgenomen, waaronder een uiteenzetten van Schuster die ingaat op het risico dat terugkeerders lopen omdat ze verdacht worden besmet te zijn door hun ervaring in Europa, wat ook speelt binnen de lokale gemeenschap. Deze experte benadrukt verder het belang van een familiaal netwerk bij terugkeer en zij merkt op dat het moeilijk is om te weten wat er vandaag op het terrein gebeurt. Hij besluit dit betoog door te stellen dat bij gebrek aan duidelijke, actuele en betrouwbare informatie over hoe de taliban omgaat met Afghanen die na jarenlange afwezigheid en verblijf in Europa terugkeren, kan het concrete en individuele risico in geval van terugkeer niet op voldoende zorgvuldige en nauwkeurige wijze ingeschat worden en kan bijgevolg niet besloten worden dat er in geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

Vervolgens bespreekt verzoeker de historische informatie over de omgang van de taliban met terugkerende Afghanen uit het Westen voor de machtsovername in augustus 2021. Volgens verzoeker blijkt uit een aantal bronnen van vóór de machtsovername door de taliban in augustus 2021 dat Afghanen die lange tijd in het Westen verbleven hebben een specifiek risico op vervolging of het lijden van ernstige schade liepen omwille van (de perceptie) ‘verwesterd’ te zijn, zeker als daarbij ook sprake is van specifieke, individuele elementen (zie eerder). Hij citeert in dit verband uitvoerig uit wetenschappelijk onderzoek van onder meer Friederike Stahlmann, *“Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans”*, Diakonie Deutschland, juni 2021, OSAR, *“Afghanistan: risques au retour liés à «l'occidentalisation»”*, 26 maart 2021 en ASYLOS, *“Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul”*, augustus 2017. Ook hieruit kan volgens verzoeker worden besloten dat een uit het Westen teruggekeerde Afghaanse vluchteling, die internationale bescherming heeft gezocht in Europa ook vandaag tot een risicoprofiel behoort en dat er om die reden een gegronde vervolgingsvrees kan aangenomen worden cf. artikel 48/3 Vreemdelingenwet of minstens een reëel risico op het lijden van ernstige schade cf. artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

Tenslotte betoogt verzoeker dat ook de huidige beperkt beschikbare informatie wijst op een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Hij stelt dat de publieke verklaringen van de taliban en de meest recente ontwikkelingen in Afghanistan nuttig kunnen zijn bij de beoordeling van de vervolgingsvrees aangezien ze inzicht verschaffen in in de wijze waarop de centrale de facto autoriteiten hun beleid verder vormgeven, toepassen en uitvoeren. Hij wijst erop dat de EUAA *“Country Guidance”* van april 2022 aangeeft dat er voldoende aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de taliban een zeer strikte naleving van de sharia toepassen. Hij stelt dat een analyse van recente beleidsbeslissingen van de taliban tot de conclusie leidt dat er weinig elementen zijn die erop wijzen dat er sprake zou zijn van een beleid dat er niet op gericht zou zijn om terugkeerders uit Europa te vervolgen. Hoewel de Taliban sinds ze aan de macht zijn gekomen, beloofden gematigder te regeren dan ze onder hun vorige bewind deden, heeft de *de facto*-regering sindsdien in de feiten zowat alle verworven rechten en vrijheden teruggeschroefd en ingeperkt, zo betoogt verzoeker die ter staving citeert uit OSAR,

“Afghanistan: profils à risque | Mise à jour de l’analyse pays de l’OSAR”, 2 november 2022, p. 4-8, een selectie van berichten op de OSAR website over recente ontwikkelingen tot 20 januari 2023 en de analyse van recente beleidsbelissingen van de taliban door Thomas Ruttig op diens blog, die onder meer in het kader van het verbod op secundair onderwijs voor meisjes erop wijst dat de taliban leiding voorrang geeft aan religieuze boven seculiere kennis en dat het verbod voor vrouwen om voor hulporganisaties te werken deel uitmaakt van een breed religieus heropvoedingsprogramma waaraan de taliban hun volledig rechteloze onderdanen willen onderwerpen. Verzoeker citeert ook uit Special Inspector General for Afghanistan Reconstruction, “Quarterly Report to the United States Congress” van 30 oktober 2022 waarin geconcludeerd wordt dat de huidige omstandigheden voor de Afghaanse bevolking vergelijkbaar zijn met die onder het taliban-bewind in de jaren '90.

In een vierde onderdeel gaat verzoeker in op het onderzoek naar de socio-economische en humanitaire situatie in toepassing van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij betreft de interpretatie door de Raad en stelt dat wel degelijk sprake kan zijn van een overwegende toerekenbaarheid van onrechtmatige handelingen aan een hiervoor aansprakelijke niet-erkende de facto regering, waarvan haar leden als terroristen beschouwd worden en het voorwerp uitmaken van internationale sanctieregimes. Hij meent dat de huidige situatie in Afghanistan overwegend veroorzaakt wordt door en het gevolg is van de machtsovername op zich door een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat hij bijgevolg in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus op basis van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Tenslotte gaat verzoeker in een vierde onderdeel kort in op de actuele veiligheidssituatie. Hij behoudt zich het recht voor dit onderdeel van het middel tot het sluiten van de debatten verder uit te werken gelet op het gebrek aan concrete en betrouwbare actuele en nauwkeurige informatie en wijst voorlopig op recente rechtspraak van de Franse CNDA die ingaat tegen het standpunt van de commissaris-generaal en zich daarbij baseert op de EUAA “Country Guidance” van januari 2023. De CNDA erkent samen met de EUAA dat er in de provincie van herkomst van verzoeker, Nangarhar, wel degelijk sprake is van een situatie van blind geweld ten aanzien van burgers. Bij deze beoordeling moeten ook het profiel van verzoeker en zijn familie en het objectieve gegeven van meer dan twee jaar afwezig geweest te zijn als doorslaggevende individuele elementen mee in rekening worden gebracht om het risico op ernstige schade in geval van terugkeer in te schatten.

Verzoeker vraagt hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst ondergeschikte orde het dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing van 17 juli 2023;
2. Bewijs dat verzoeker over de kosteloze juridische tweedelijnsbijstand beschikt cf. art. 508/1 Ger. Wb.;
3. Mailcorrespondentie met Thomas Ruttig van 22 december 2022.

3. Aanvullende nota's

De commissaris-generaal legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van 7 februari 2024 neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

(1) EUAA COI Query “Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>; (3) EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (4) EASO, “Afghanistan Country Focus” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (5) EUAA, “Afghanistan Country Focus” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (6) EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA “Afghanistan: Targeting of

individuals” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

3.2. Verzoeker legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van 6 februari 2024 neer waarbij nieuwe elementen worden bijgebracht en toegelicht alsook de conclusies van de advocaat-generaal en de *amicus curiae* van het UNHCR in zaak C-646/21 voor het Hof van Justitie worden besproken. Volgende stukken inzake deze nieuwe elementen worden aan de aanvullende nota toegevoegd:

1. Documenten en getuigenissen schoolgang (stuk 1);
2. Stageovereenkomst (stuk 2);
3. Getuigenis trainer volleybal (stuk 3);
4. Getuigenis voorzitter volleybalteam (stuk 4);
5. Bewijs deelname gewoon onderwijs (stuk 5);
6. Foto's in België (stuk 6);
7. *Amicus Curiae* UNHCR in de zaak C-646/21 (HvJEU) (stuk 7).

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie

wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Verzoekers verklaarde identiteit en nationaliteit worden niet betwist door de commissaris-generaal. Evenmin wordt betwist dat verzoeker geboren is in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar, dat hij toen hij zeven jaar oud was verhuisd is naar Kabul en daar verbleef tot zijn vertrek uit Afghanistan.

5.3. Verzoeker werd bij aankomst in België op 10 november 2021 geregistreerd als niet-begeleide minderjarige. Er werd geen twijfel geuit bij zijn minderjarigheid. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen die blijkens de beslissing van de Dienst Voogdij ten laatste op [...] november 2023 eindigt (Beslissing Dienst Voogdij van 28 januari 2022). Het rechtsplegingsdossier bevat geen elementen waaruit kan blijken dat de voogdij eerder zou geëindigd zijn. Verzoeker werd door het CGVS gehoord toen hij nog minderjarig was in het bijzijn van zijn voogd, die ook namens verzoeker het huidige beroep bij de Raad indiende als diens wettelijk vertegenwoordiger.

Bijgevolg heeft verzoeker op zestienjarige leeftijd in België een verzoek om internationale bescherming ingediend als niet-begeleide minderjarige en is hij pas recent in de loop van de procedure voor de Raad meerderjarig geworden.

5.4. Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift onder meer op zijn vrees om ingeval van terugkeer naar Afghanistan te worden beschouwd als een persoon die verwesterd is en om die reden onderworpen te worden aan onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Hij verwijst daarbij naar zijn jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan, zijn activiteiten en traject sinds zijn aankomst in België en landenrapporten en wetenschappelijk onderzoek over de behandeling en perceptie van terugkeerders uit westerse landen.

5.5.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het zich op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71).

Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, *X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45).

Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.5.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, August 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 41 ev.).

Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode

lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘zina’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt.

Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij

hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, January 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige in België is aangekomen op zestienjarige leeftijd. Verzoeker verklaarde bij het CGVS dat hij ongeveer drie of vier maanden voor zijn aankomst in België uit Afghanistan is vertrokken (notities PO, p. 7). Verzoekers verklaringen over zijn reisweg en datum van vertrek uit Afghanistan worden niet betwist. Hieruit volgt dat verzoeker vijftien jaar oud was toen hij Afghanistan verliet.

Verzoeker sprak tijdens het persoonlijk onderhoud, gevraagd naar wat hij vreest bij terugkeer naar Afghanistan en wat er hem zou gebeuren, zijn vrees uit dat de taliban hem zullen vermoorden omdat hij naar Europa is gekomen en verklaart onder meer “hier heb je het recht om te doen wat je wil, als ik daar iets doe wat niet acceptabele is, gaan ze het niet bespreken met jou, maar gaan taliban geweld gebruiken”, “hier op die manier, dat je vrijheid hebt, je gaat nooit vrijheid krijgen in Afghanistan, zoals u op de hoogte bent, dat ze hebben scholen gesloten (...)”, en “nu ik hier al langer ben in Europa, mijn mentaliteit is een beetje aan het veranderen, ik heb veel tijd gependend met Belgische mensen, op die manier, ik denk dat mijn mentaliteit nooit terug naar daar gaat gaan” (notities PO, p. 8). Verzoeker verklaarde verder dat hij in België naar school gaat en in de DASPA klas zit, dat hij volleybal speelt en andere sporten beoefent, dat hij naast Afghaanse ook Belgische vrienden heeft in België en dat hij heeft meegedaan met de ramadan (notities PO, p. 2).

Verzoeker legt bij de commissaris-generaal een aantal documenten neer met betrekking tot zijn activiteiten in België. Door middel van zijn aanvullende nota van 6 februari 2024 worden nieuwe elementen voorgelegd met betrekking tot zijn traject in België.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Daarbij wordt overwogen dat verzoeker niet aantoonde dat de door verzoeker aangehaalde levensstijl en activiteiten in België en de documenten die hij hierover neerlegde deel uitmaken van en dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet zou mogen verwacht worden dat hij deze opgeeft indien hij hierdoor concrete problemen met derden zou riskeren, dat deze levensstijl en activiteiten een uiting zijn van zijn politieke of religieuze overtuiging en dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij zich niet meer zou kunnen of willen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken of zich deze niet meer eigen zou kunnen maken. Er wordt in dit verband ook gewezen op zijn verblijf tot zestienjarige leeftijd in Afghanistan, dat hij er vijf jaar in een bakkerij werkte en ook aangaf in België nog altijd volgens het islamitisch geloof

te leven. De vertegenwoordigster van de commissaris-generaal stelt ter terechtzitting dat de aanvullende nota van verzoeker en de daarbij neergelegde stukken geen ander licht werpen op de beoordeling in de bestreden beslissing.

De Raad herhaalt vooreerst dat het Hof van Justitie erop wees dat, wat de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' betreft, dit begrip ruim moet worden uitgelegd en de perceptie van de politieke aard van de gedachten, meningen of overtuigingen van een verzoeker door de actoren van vervolging benadrukt wordt eerder dan de persoonlijke motieven van de verzoeker. Verder wijst de Raad erop dat hij gehouden is een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als die welke zich hebben aangediend nadat de commissaris-generaal de beslissing heeft vastgesteld (HvJ, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 25 juli 2018, punten 106-113).

Met betrekking tot verzoekers verklaringen over zijn traject en activiteiten sinds zijn aankomst in België en de door hem neergelegde documenten hierover, stelt de Raad het volgende vast.

De brieven van de directrice en zijn leerkrachten Frans, wetenschappen en Engels aan het Koninklijk Atheneum dat verzoeker DASPA onderwijs heeft gevolgd sinds januari 2022 en het document van deze school ondertekend door zijn voogd op 6 november 2023 dat hij is toegelaten tot regulier onderwijs. In de brieven van zijn leerkrachten wordt bevestigd dat verzoeker regelmatig de lessen volgt en wordt hij omschreven als een leergierige en respectvolle jongeman die zich steeds inzet tijdens de lessen en een voorbeeld is voor de andere jongeren. Uit de brieven van een vrijwilliger van het Rode Kruis centrum waar verzoeker verblijft en van de voorzitter van een volleybalclub en de toegevoegde foto's blijkt dat verzoeker bij een volleybalploeg speelt en ook deelneemt aan toernooien. Verzoeker wordt door zijn coach en ploeggenoten gewaardeerd omwille van zijn gedrevenheid, fair-play en positieve ingesteldheid.

De stageovereenkomst tussen verzoeker en de zaakvoerder van een bakkerij toont aan dat verzoeker een stage heeft gevolgd in deze bakkerij en uit de brief van de coördinatrice van de DASPA-klassen van 13 november 2023 dat deze stage goed is verlopen en dat hij door de zaakvoerder een positieve en lovende beoordeling kreeg. Verzoeker licht ter terechtzitting deels in het Frans toe dat hij volleybal speelt en een stage heeft gedaan bij een patissier en nog steeds onderwijs volgt.

Zo uit verzoekers kennis van het Frans en zijn activiteiten in België als dusdanig niet kan worden besloten dat verzoeker verwesterd is, blijkt hieruit wel dat verzoeker zich openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving en daarbij onmiskenbaar sinds zijn binnenkomst wordt geconfronteerd met een samenleving die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban en dit tijdens zijn ontwikkeling als tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Er kan daarbij, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en zijn traject in België, waaronder zijn scholing en stage en zijn gedreven engagement in een sportclub redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft gehad op zijn ontwikkeling als minderjarige en jongvolwassene en de wijze waarop hij zich gedraagt, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen in belangrijke mate verhoogt.

De Raad benadrukt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55).

Verder is niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit Kaboel. In deze provincie werd voor de periode 1 juli 2022 tot 30 september 2023 door zowel door ACLED als UCDP het hoogste aantal veiligheidsincidenten in Afghanistan geregistreerd (EUAA, "*Country Focus Afghanistan*", December 2023, p. 30). Hoewel de slagkracht van ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, recent verminderd is door gerichte acties van de taliban, blijft de groepering wel actief onder meer in Kaboel, waar het hoogste aantal incidenten waarbij deze groepering betrokken is na de machtsovername werd geregistreerd. De voornaamste doelwitten van ISKP zijn taliban leiders, strijders en religieuze leiders, maar daarnaast worden ook bepaalde ethno-religieuze groepen, in het bijzonder de Shia Hazara gemeenschap en de Sikh gemeenschap geviseerd, hoewel volgens sommige bronnen dit steeds minder een prioriteit is voor de groepering (*idem*, p. 32-33). ISKP heeft daarnaast ook de verantwoordelijkheid opgeëist voor aanslagen op buitenlandse doelwitten zoals de Russische en

Pakistaanse ambassade en een hotel dat in Chinese handen is. De groepering opereert in kleine cellen in stedelijke gebieden (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 36).

Voorts werd hierboven reeds aangehaald dat de Opperste Leider vastberaden om de taliban interpretatie van de sharia uit te voeren en zo de samenleving te zuiveren. Het verbod op het onderwijs voor meisjes na het lager onderwijs moet in deze context niet alleen worden gezien als een aanval tegen onderwijs voor vrouwen maar tegen westers onderwijs als dusdanig (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2013, p. 94). Recent zijn de inspanningen om het seculier onderwijs te bannen verder opgedreven en sinds september 2023 is het religieuze onderwijs uitgebreid. Er waren op 15 augustus 2023 15.000 madrassas over het hele land, gefinancierd door de nationale begroting en waar religieuze onderwerpen worden onderwezen met uitzondering van enkele wetenschappelijke vakken. De taliban plannen de aanwerving van 100.000 madrasa leerkrachten en volgens UNAMA zijn er plannen om het aantal madrassas in het land nog significant te verhogen. Ook werden een aantal hervormingen ondertussen doorgevoerd in het Afghaanse onderwijssysteem, waaronder een herziening van het schoolcurriculum om het in overeenstemming te brengen met de sharia.

Hieruit blijkt het middelbaar onderwijs voor jongens in Afghanistan in het teken staat van de strenge interpretatie van de sharia door de taliban en er kan ook aangenomen worden dat daarbij concepten als gelijkheid van mannen en vrouwen en mensenrechten, zoals die in het onderwijs in België worden geïnterpreteerd en veelvuldig aan bod komen, gelet op de zuivering van de Afghaanse samenleving die de Opperste Leider voor ogen heeft, daarbij sterk afgewezen worden. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker momenteel regulier onderwijs volgt. Indien verzoeker in geval van terugkeer zijn scholing wenst verder te zetten, kan niet worden uitgesloten dat hij ook omwille van zijn reeds hier genoten scholing hierop verkeerd reageert en in de negatieve belangstelling komt van medeleerlingen en leraars die onder controle staan van de taliban.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet vertrouwd is aangezien niet betwist is dat verzoeker voor de machtsovername Afghanistan heeft verlaten. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar Kaboel, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn regio van herkomst.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan en zijn traject in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, A tegen

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), punt 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA “*Country Guidance*” (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de straffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, indien verzoeker zou worden beschouwd als verwesterd of hiervan beschuldigd zou worden. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA “*Country Guidance*” concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 148-149).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET